

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. P. P.**, bývajúceho v K., proti žalovanej **F.**, so sídlom v K., **o zaplatenie 2 144,29 Eur (64 599,-- Sk)**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 32 Cb 783/97, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 18. júna 2008 sp. zn. 11 Co 44/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II rozsudkom zo 4. decembra 2007 č.k. 32 Cb 783/97-73 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 43 066,-- Sk so 17,6 % úrokmi z omeškania od 20.3.1997 do zaplatenia, 21 533,-- Sk so 17,6 % úrokmi z omeškania od 23.2.2000 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 2 580,-- Sk, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 18. júna 2008 sp. zn. 11 Co 44/2008 na odvolanie žalovanej rozsudok okresného súdu, okrem výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 21 533,-- Sk so 17,6 % úrokmi z omeškania od 23.2.2000 do zaplatenia, zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetom preskúmania nebol výrok o uložení povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 21 533,-- Sk s príslušenstvom, keďže žalovaná tento výrok nenapadla odvolaním. Zrušil preto len tú časť rozsudku okresného súdu, ktorou uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 43 066,-- Sk s príslušenstvom (rozsudok v ostatnej časti nadobudol

právoplatnosť). Zrušenie odôvodnil tým, že rozsudok okresného súdu je pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľný. Vytýkal okresnému súdu, že rozhodnutie neodôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., a to nielen pokiaľ ide o právny základ uplatneného nároku, ale aj jeho výšku a prisúdené úroky z omeškania. Okrem toho, sa okresný súd v dôvodoch rozhodnutia nevyporiadal ani s obranou žalovanej a jej námietkami vznesenými v priebehu konania. Nemohol preto preskúmať vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska skutočností žalovanou v odvolaní namietaných, z ktorého dôvodu rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala včas dovolanie žalovaná. Navrhla rozhodnutie krajského súdu v časti vyňatia výroku o jej povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 21 533,-- Sk s príslušenstvom zrušiť. K prípustnosti dovolania uviedla, že v konaní pred krajským súdom došlo k vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p., lebo krajský súd posúdil obsah jej odvolania nesprávne, v rozpore s ustanovením § 41 ods. 2 O.s.p. Hoci na prvej strane odvolania uviedla, že napadla len výrok o povinnosti uhradiť žalobcovi sumu 43 066,-- Sk, z ďalšieho textu, podľa ktorého žiadala zamietnuť žalobu v celom rozsahu, je bezpochyby zrejmé, že rozsudok okresného súdu napadla v celom jeho rozsahu. To vyplýva aj z odôvodnenia odvolania, keďže ním spochybnila celý nárok žalobcu, ktorý sa opiera o jeden skutkový základ. Okrem toho vytýkala nesprávny postup súdov v tom, že ak jej podanie bolo neúplné alebo nezrozumiteľné, okresný súd ju mal vyzvať na odstránenie vady podania (§ 43 ods. 1 O.s.p.), čo však neurobil. Dovolanie odôvodnila tiež tým, že odvolací súd vec aj nesprávne právne posúdil. Ustanovenie § 206 ods. 2 O.s.p. totiž neplatí v prípade, keď od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý tak, ako tomu bolo v danej veci.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že odvolací súd sa zaoberal správne prvostupňovým rozhodnutím len v takom rozsahu, ako to v odvolaní žalovaná požadovala. Poukázal na ustanovenie § 212 ods. 1 O.s.p. a § 205 ods. 3 O.s.p., pričom zdôraznil, že žalovaná aj v dôvodoch odvolania výslovne namietala len istinu vo výške 43 066,-- Sk. Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie žalovanej zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom

k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, (len) pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolateľka napadla dovoláním uznesenie odvolacieho súdu.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak je napadnuté uznesenie, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) a tiež, ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.).

Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

V posudzovanej veci dovolateľka napadla dovoláním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd týmto zrušujúcim uznesením nezmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa (neupravil v porovnaní s ním inak práva a povinnosti účastníkov konania). Takéto (zrušujúce) uznesenie odvolacieho súdu nie je zmeňujúcim uznesením v zmysle § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.; dovolanie proti nemu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nie je prípustné. Odvolací súd nerozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie preto nie je prípustné ani podľa § 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Keďže nejde ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, prípustnosť dovolania podľa § 239 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľky o odňatí možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v tom, že krajský súd posúdil obsah jej odvolania nesprávne, v rozpore s ustanovením § 41 ods. 2 O.s.p. Žalovaná totiž v odvolaní hneď v jeho úvode výslovne uviedla, že jej odvolanie smeruje proti výroku o povinnosti uhradiť žalobcovi sumu 43 066,-- Sk s príslušenstvom, hoci v ňom zároveň uvádza, že predmetom konania je zaplatenie sumy 64 599,-- Sk s príslušenstvom a cituje celé znenie výroku rozsudku okresného súdu (ním bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi aj sumu 21 533,-- Sk s prísl.). V odôvodnení odvolania v časti, v ktorej napáda rozsudok okresného súdu z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, znovu výslovne namietala jeho nepreskúmateľnosť v časti zaplatenia istiny v sume 43 066,-- Sk. Nemožno preto vyčítať nesprávny postup odvolacieho súdu, že vec prejednal a rozhodol len v medziach, v ktorých sa žalovaná domáhala preskúmania rozsudku súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Žalovaná preto neopodstatnene namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Dovolací súd nezistil ani existenciu žiadneho ďalšieho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až d/, e/ a g/ § 237 O.s.p. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je.

K námietke žalovanej, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (nesprávnej aplikácie § 206 ods. 2 O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom (vid' § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), možno ho ale (úspešne) uplatniť len v procesne prípustnom dovolaní. Nesprávne právne

posúdenie veci nie je dôsledkom procesnej vady konania v zmysle § 237 O.s.p., ale omylu v aplikácii práva.

Keďže prípustnosť dovolania žalovanej nevyplýva z ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., ale ani z § 237 O.s.p., dospel dovolací súd k záveru, že v danej veci ide o dovolanie smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré týmto opravným prostriedkom nemožno napadnúť. Dovolanie preto podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2009

JUDr. Eva Sakalová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová